

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να εξασφαλίσει την ενσωμάτωση στην εσωτερική έννομη τάξη της περιφέρειας των νήσων Åland του άρθρου 8α της οδηγίας 89/622/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1989, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τη σήμανση των προϊόντων καπνού, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/41/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 1992 και περιλαμβάνεται τώρα στο άρθρο 8 της οδηγίας 2001/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού, και παραλείποντας να εξασφαλίσει την τήρηση της απαγορεύσεως πώλησεως καπνού προς μάσηση επί των καταχωρημένων στη Φινλανδία σκαφών, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία 2001/37.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005

Διάταξη του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2006 (αιτήσεις του Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων) — ποινικές διαδικασίες κατά Michel Mulliez κ.λπ. και Giuseppe Momblano (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-23/03 και C-52/03), Alessandro Nizza και Giacomo Pizzi (C-133/03), Fabrizio Barra (C-337/03), Adelio Aggio κ.λπ. (C-473/03)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-23/03, C-52/03, C-133/03, C-337/03 και C-473/03) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δίκαιο των εταιριών — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ, τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ και έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί — Αρχή της πραγματικής εικόνας — Ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση ψευδών στοιχείων για τις εταιρίες (ψευδή λογιστικά στοιχεία) — Άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΟΚ — Υποχρέωση προβλέψεως των καταλλήλων ποινών για παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου)

(2006/C 178/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Michel Mulliez, Patrick Lesaffre, Peter Hordijk, Michel Hoste, Christophe Dubrulle, Benoit Lheureux, Guy Geffroy, Gregory

Sartorius και Giuseppe Momblano (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-23/03 και C-52/03), Alessandro Nizza και Giacomo Pizzi (C-133/03), Fabrizio Barra (C-337/03), Adelio Aggio κ.λπ. (C-473/03)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunale ordinario di Torino — Ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ: Πρώτη οδηγία του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80) — Ετήσιοι λογαριασμοί — Ποινικά αδικήματα παραλείψεως διαβίβασης και διαβίβασης ψευδών πληροφοριών — Κατάλληλες κυρώσεις

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Σε περιπτώσεις όπως οι επίδικες στις κύριες υποθέσεις, δεν μπορεί να προβληθεί η πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, έναντι κατηγορουμένων, εκ μέρους των αρχών κράτους μέλους και στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, δεδομένου ότι οι οδηγίες, αφ' εαυτών και ανεξαρτήτως των εσωτερικών νόμων που τα κράτη μέλη θεσπίζουν για την εφαρμογή τους, δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τη στοιχειοθέτηση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης κατηγορουμένων.

(¹) ΕΕ C 70 της 22.03.2003

Διάταξη του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2006 — Γραμμές Στριντζή Ναυτιλιακή ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-110/04 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής)

(2006/C 178/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Γραμμές Στριντζή Ναυτιλιακή ΑΕ [εκπρόσωποι: Α. Καλογερόπουλος, Κ. Αδαμαντόπουλος, Μ. Nissen, και Ε. Πετρίτση, δικηγόροι]

Αντίδικος στην αναγκαστική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: R. Lyaί και Θ. Χριστοφόρου, επικουρούμενοι από την Γ. Αθανασίου, δικηγόρο]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2003, T-65/99, Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη προσφυγή ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34466 — Ελληνικά Πορθμεία)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Απορρίπτει την αντίθετη αίτηση αναίρεσης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Καταδικάζει την «Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ» στο 90 % των δικαστικών εξόδων.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο 10 % των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Μαΐου 2006 — [αίτηση του Tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Henri Léon Schmitz

(Υπόθεση C-291/04) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και υπηρεσιών — Εργαζόμενοι — Αυτοκίνητο όχημα — Τεθén στη διάθεση του εργαζομένου από τον εργοδότη — Όχημα ταξινομημένο στην αλλοδαπή — Εργαζόμενος εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος)

(2006/C 178/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο)

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Henri Léon Schmitz.

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 10, 39, 43 και 49 ΕΚ — Εθνική διάταξη σύμφωνα με την οποία ένα όχημα, προκειμένου να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από κάτοικο κράτους μέλους, πρέπει να έχει ταξινομηθεί στο κράτος αυτό, ακόμη και όταν το έχει διαθέσει στον εν λόγω κάτοικο ο εργοδότης του, ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος — Εργαζόμενος που έχει συνάψει σύμβαση εργασίας με τον εργοδότη του και, παράλληλα, έχει την ιδιότητα του μετόχου, του διαχειριστή ή του εντεταλμένου με την καθημερινή διαχείριση συμβούλου ή άλλη ανάλογη ιδιότητα.

Διατακτικό της διατάξεως

Το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει το να υποχρεούται, βάσει νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ένας μη μισθωτός εργαζόμενος που κατοικεί στο εν λόγω κράτος μέλος να ταξινομήσει στο κράτος αυτό το εταιρικό όχημα που έχει θέσει στη διάθεσή του η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος εταιρία στην οποία εργάζεται, εφόσον το εταιρικό όχημα ούτε προορίζεται κατά κύριο λόγο για μόνιμη χρήση στο πρώτο κράτος μέλος ούτε χρησιμοποιείται στην πράξη κατά τέτοιο τρόπο.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.08.2004

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2006 — (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Βέλγιο) — ποινική διαδικασία κατά Sébastien Victor Leroy

(Υπόθεση C-435/04) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων — Απαγόρευση χρησιμοποίησης εντός κράτους μέλους ενός οχήματος που ανήκει σε εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους και το οποίο είναι ταξινομημένο εντός του κράτους αυτού — Μόνιμη χρήση στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους)

(2006/C 178/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation